

వ్యభిచారచిన్ సంఘటన

(3: 1 - 11)

ఆ పెంతెకోస్తు దినం తరువాత ఎంతకాలం జరిగిందో మనకు తెలియదు. 2వ అధ్యాయం చివరిలో ఆది సంఘ కార్యక్రమాలను గూర్చి లూకా యిచ్చిన సంగ్రహ సమాచారంలో దినాలు, వారాలు, మాసాలే కుదించబడియుండవచ్చు. తిరిగి ఆ కథనం ఒక వింతైన స్వప్నంతో ప్రారంభించబడుతుంది, అపొ. 2లో, “అనేకమైన సూచక క్రియలును, మహాత్కార్యములును అపొస్తలులద్వారా” జరుగుతున్నట్లు లూకా సూచించాడు (43 వ.). వాటిలో ఒక అద్భుత క్రియనుగూర్చి అపొ. 3లో, యూదా మతనాయకులమీద అది కనుపరచిన వ్యతిరేక ఫలితాలనుబట్టి - యివ్వబడింది. ఇంతవరకు, క్రైస్తవులు “ప్రజలందరి దయను” పొందుతున్నారు (2:47). అయితే యిక్కడ పరిస్థితి మారిపోయింది. యోహాను 15:20లో యేసు ముందుగా చెప్పిన హింస ప్రారంభమయ్యింది.

పహాయకులు (3: 1)

మూడువ అధ్యాయం యిలా ప్రారంభింపబడుతుంది: “పగలు మూడు గంటలకు ప్రార్థన కాలమున పేతురును యోహానును దేవాలయమునకు ఎక్కి వెళ్ళు చుండగా” (1 వ.). పేతురు యోహానులు చేపలు పట్టుటలో పాలివారు (లూకా 5:10). తరువాత వారిద్దరూ యేసును వెంబడించారు; చివరిగా ప్రభువుయొక్క సన్నిహిత శిష్యులందరితో ఉన్నారు (మత్తయి 17:1). పస్కా విందును సిద్ధపరచడంలో కలిసి పనిచేసినవారు (లూకా 22:8); ఖాళీ సమాధిని చూడ పరుగెత్తినవారు (యోహాను 20:3-4). ఇప్పుడు ఆ యిద్దరు స్నేహితులు కలిసి దేవాలయానికి వెళ్లుతున్నారు.

పేతురు యోహానులు ప్రార్థన కాలమున దేవాలయానికి వెళ్లుతున్నారంటే, వారు ప్రార్థించడానికి వెళ్లుతున్నారని ఎక్కువమంది వ్యాఖ్యానకర్తలు అన్నారు. ఒకవేళ వారు అందుకే వెళ్లుతుండవచ్చుగాని, అలాటి ముగింపుకు రావలసిన అవసరమున్నట్లు లేఖనంలో ఏమీలేదు.¹ అపొస్తలులు, మిగిలిన క్రైస్తవులు ప్రతిదినం దేవాలయంలో కూడేవారు (2:46)- అన్యజనుల ఆవరణంలో (5:12), ఎందువలనంటే - (1) పట్టణంలో అంతమంది ఏకంగా కూడాలంటే సరిపోయినంత స్థలం అదే.²

(2) యేసునుగూర్చి వినగోరిన జనులు కూడిన స్థలం అదే. పేతురు యోహానులు ఎందుకు ఈ సమయంలో దేవాలయానికి వెళ్లారనేదాన్ని నిర్ణయించడానికిగాను, వెళ్లి వారక్కడ చేసినపని ఏమని అడుగవలసివస్తుంది. యేసునుగూర్చి ప్రకటించే అవకాశాన్ని పొందడానికిగాను, వారక్కడ ఒకని స్వస్థపరచారు. పేతురు యోహానులు దేవాలయానికి వెళ్లడంలో ప్రాథమికమైన పని యేసునుగూర్చి బోధించడానికై యుండవచ్చు (5:20-21 చూడు).

అది వారి ప్రాథమిక ఉద్దేశమైయున్నప్పుడు, ప్రార్థనా కాలంలోనే అక్కడికి వెళ్లనవసరమేమి? ఆ సమయంలో జనసమూహాలు దేవాలయంవద్ద ఉంటారని వారికి తెలుసు. రోజుకు ముమ్మారు స్త్రీల¹ ఆవరణంలో యూదులు ప్రార్థనకై⁴ కూడతారు.

విశ్లేషణ (3:2)

పేతురు యోహానులు దేవాలయానికి వెళ్లుతున్నారు. అంతకు ముందుగానే ఒకడు అక్కడున్నాడు. ఆ ఆవరణంలో - ఆరాధనకొరకు కాదు సుమీ, తన బ్రతుకుదెరుపు కొరకు వాడు తన అనుక్షణాన్ని అక్కడ గడుపుతున్నాడు.

పుట్టినది మొదలుకొని కుంటివాడైన యొక మనుష్యుడు మోసికొనిపోబడుచుండెను. వాడు దేవాలయములోనికి వెళ్లువారిని⁵ భిక్షమడుగుటకు కొందరు ప్రతిదినము వానిని శృంగారమును దేవాలయపు⁶ ద్వారమునొద్ద ఉంచుచువచ్చిరి (2 వ.).

దేవాలయమనేది కట్టడమంతటినిగాని, లేదా దానిలో భాగాలనుగాని సూచి స్తాయి. గనుక అతన్ని ఎక్కడ ఉంచారనేది మనకు తెలియదు. నిక్కచ్చిగా చెప్పాలంటే - పరిశుద్ధ స్థలాన్ని, అతి పరిశుద్ధ స్థలాన్ని దేవాలయమంటారు. సాధారణంగా, ఇశ్రాయేలీయుల ప్రాంగణం, స్త్రీల ప్రాంగణమంతాకూడా దేవాలయం యొక్క పవిత్ర స్థలంగానే భావించబడుతుంది. అన్యజనుల ప్రాంగణంతో కలిపి, దేవాలయమని పిలవడం అసాధారణమేమీ కాదు. ఇశ్రాయేలీయులంతా ప్రార్థనకు కూడ⁷ స్త్రీల ఆవరణంలో శృంగారమనే దేవాలయపు ద్వారం నొద్ద ఈ భిక్షగాడు ఉంచబడి నట్టున్నాడు.

దేవాలయంలోని పవిత్రస్థలానికి చేరడానికి తొమ్మిది గుమ్మాలున్నట్టు ప్రాచీన ప్రమాణాలు అంటున్నాయి. వీటిలో ఎనిమిది గుమ్మాలు 45 అడుగుల ఎత్తు ఉంటాయట; స్త్రీల ప్రాంగణానికి ప్రవేశించే ముఖ్యద్వారం 75 అడుగుల ఎత్తు ఉంటుందట. ఈ గుమ్మాన్ని ప్రాచీనరచనలలో - నికనోర్ గుమ్మం అనే వారట. అది కొరింథీయుల యిత్తడితో చేయబడిందట. 'వెండితో చేసి బంగారుతో పొదిగిన తక్కిన గుమ్మాలకంటే,'⁸ ఈ గుమ్మం పనితనంలో మిక్కిలి సాగసైనదని అంటారు.

ఈ ద్వారం తూర్పుదిశగా ఉంటుంది. సూర్యుని ఉదయకిరణాలు మెరుస్తున్న యిత్తడి గుమ్మంమీద ప్రతిబింబించి, అగ్ని హోత్రంలా ప్రకాశిస్తుంది. దీనినే “శృంగారమనే” ద్వారమని ఎక్కువమంది పండితులు నమ్ముతారు.

ఈ ద్వారం నొద్దనే - “పుట్టినది మొదలుకొని కుంటివాడైన ఒక మనుష్యుడు” ఉన్నాడు. ఈ మనుష్యుని పుట్టుకలోనే అతని “పాదములును చీలమండలును” పూర్ణంగా తయారుకాలేదు.⁹ అతడు నడువలేకపోతే వేరే విషయం; కనీసం అతడు లేచి నిలువలేడు కూడ. మనకున్న వైద్య సదుపాయాలు ఆదినాల్లో లేవు. ఎవడైనా కుంటివాడుగా జన్మించితే, కుంటివాడుగానే ఉండేవాడు. అంతేగాక, ఒకడు నడువలేకపోతే, పనికూడా చేయగలిగేవాడుకాడు.¹⁰

ఈ సంఘటనను అభినందించాలంటే, ఈ మనిషిని నీ మనస్సులో చిత్రించుకోవాలి. అతడు “నలువది ఏండ్లకంటే ఎక్కువ వయస్సుగలవాడు” (4:22). ఆ మనుష్యుని కాళ్లవైపు చూడు. ఆ నలభై పైబడిన కాలంలో ఎన్నడూ ఉపయోగింపబడలేదు. కండరాలు పెదగలేదు. ముడతలుపడిన దేహంతో ఎముకలు కప్పబడి నట్టున్నాయి. నేటివలె, ఆనాడుకూడా భిక్షగాళ్లు జనుల దయను పొందడానికి గాను వారి కురూప దేహభాగాలను కనుపరచుకొంటారు. వాని వికలాంగాలు కన్పించేలా అతడు బట్టలు ధరించియుండవచ్చు.

పేతురు, యోహానును ఆ వ్యక్తిని ఆ రోజున స్వప్థుపరచడమనేది సంభవాల కలయికకాదు, అతని బాగుచేయడమనేది వారికి అప్పటికప్పుడే పార్లివచ్చిన దయవలన జరిగిన పనికాదు, పేతురు యోహానులు అతన్ని వందలసార్లు దాటి వెళ్లియుండవచ్చు. అతన్ని వేరే సమయాల్లో సహితం వారు బాగుచేసియుండవచ్చు. (భిక్షగాండ్రతో కూడియున్న ఆ ప్రాంతంలో) ఆ ప్రత్యేకమైన వ్యక్తిని ఆ ప్రత్యేకమైన సందర్భంలో కొన్ని కారణాలనుబట్టి స్వప్థుపరచడం జరిగింది: (1) తానెవడో జనులు గుర్తుపట్ట గలుగునట్టు, అతడక్కడ బహుకాలంగా ఉన్నవాడు (3:10, 16). (2) అతని దుస్థితి ఎలాటిదంటే, అతడు స్వప్థుత పొందినప్పుడు నిజంగా అద్భుతం జరిగిందనడానికి సందేహంలేనిది (4:16). (3) జనులను గుమికూడ్చి యేసే క్రీస్తుని ఒప్పించడానికి యింతకంటే త్వరితంగా జరిగే మరొక మార్గమేదీ లేనట్టు ఉంది.¹¹

తక్కిన వేలాది దినాలులా ఈ రోజుకూడా ఆ భిక్షగానికి మామూలుగానే ప్రారంభమైయుంటుంది, ఉదయమే మేల్కొనియుంటాడు.¹² తన పాత, మురికి, కంపుకొట్టే చింపిగుడ్డలను వేసికొనియుంటాడు - ఆకలి మంటలను అలక్ష్యం చేసియుంటాడు.¹³ తాను భిక్షగాడులా కన్పించే పనులుచేసి,¹⁴ తన్ను దేవాలయంవద్దకు మోసికొనిపోయేవారికొరకు కనిపెడుతూ ఉంటాడు.¹⁵ అతన్ని మీద ఎక్కించుకొని, యిరుకు వీధులు దాటుకొంటూ, తాను మామూలుగా కూర్చుండే చోటుకు తెచ్చి వానిని అక్కడ విడిచి, వారు వెళ్లియుంటారు. తన కుంటి కాళ్లను ప్రదర్శిస్తూ, దీన

ముఖంపెట్టి “పేదవానికి ధర్మం చేయండి; పేదవానికి ధర్మం చేయండి” అంటూ అడుక్కొంటూ కూర్చున్నట్టున్నాడు. నిరీక్షణలేని అనేక దినాల్లో అది అతనికి మరో దినంగానే ఉంది. ఈ దినం తక్కిన దినాలకంటే వ్యత్యాసమైన దినంగా ఉండ బోతుందనీ అతడు క్రీస్తుయేసు సంకల్పంలో, పనులలో భాగమైయుండ బోతాడన్నీ అతడు ఎరుగడు.

నిరీక్షణరలవాడు (3:3-6a)

సాయంకాలం బలియర్పించు వేళ అయ్యింది, భిక్షగానికి తన డబ్బుసంచి నిండినట్టుంది.¹⁶ ప్రార్థనకు వచ్చేవారు ధారాళంగా యిచ్చేవారు కానట్టయితే, అది ఆకలితో జాగారం చేస్తు బాధపడే దినంగా భిక్షగాండ్లకు ఉండవచ్చు¹⁷ పరిచయస్తులుగా ఉన్న యిద్దరు సమీపించారు. “పేతురును యోహానును దేవాలయములో ప్రవేశింపబోవునప్పుడు వాడు చూచి భిక్షమడుగగా” (3:3), అప్పుడు ఒక అసాధారణమైన సంభవం జరిగింది, “పేతురును యోహానును వానిని తేరిచూచి - “మాతట్టు చూడుమనిరి” (4 వ.). సాధారణంగా ఆ మార్గంలో వెళ్లే జనులు భిక్షగాండ్లను పట్టించుకోరు. అతనివైపు ఒక కన్నువేయవచ్చు! అయితే యిక అది అంతే. భిక్షమేశావారు సహితం అక్కడ నిలువరు. తన చేతిలో ఏదో ఒక చిన్ననాణ్యాన్ని వేసి పోతూ ఉంటారు. ఆ మాటకు వస్తే, వెళ్లేవారిని భిక్షగాడుకూడా అంతగా పట్టించుకోడు. తనకు భిక్షం వేసేవారెవరా, యంటూ అతని కండ్లు సంచారం చేస్తూ ఉంటాయి. అయితే ఆ యిద్దరు మనుష్యులు వాని ఎదుట నిలిచి, అతని తేరిచూచి, “మాతట్టు చూడుమని” ఆ భిక్షగానినడిగారు.

“వాడు వారియొద్ద ఏమైన దొరుకునని కనిపెట్టుచు వారియందు లక్ష్యముంచెను” (5 వ.). “అంతట పేతురు - వెండి బంగారములు నాయొద్ద లేవు”¹⁸ (6a వ.) అని అన్నాడు. వారి అసాధారణమైన కార్యాలు అతని ఆశను రేకెత్తించియుంటాయి, గాని వారుకూడా వానిలాటి పేదవారైయున్నట్టు వారు అనే సరికి, అతని ఆశ నిరాశగా మారియుండవచ్చు!

ఆ భిక్షగాడు డబ్బులకొరకేగాని స్వస్థతకొరకు ఎదురు చూడలేదన్న సంగతిని గుర్తించు. అతడు బాగుపడతాడనే విశ్వాసం సంగతి అటు ఉంచు, అసలు గతంలో అతనికి యేసునందు విశ్వాసమున్నట్టు లేఖనాల్లో ఏ సూచనాలేదు. దీని తరువాత పేతురు చేసిన ప్రసంగంలో - యేసునందలి విశ్వాసం వలననే వాడు స్వస్థత పొందినట్టు పేతురు తెలియజేసినా, అది భిక్షగానియొక్క విశ్వాసాన్ని గూర్చి అతడు మాట్లాడలేదు (3:16). యేసునందలి విశ్వాసమనేది అపొస్తలులకు మాత్రమే సూచిస్తున్నట్టు తరువాత చూడబోతాం. కొంతకాలం తరువాత యిలాటి పరిస్థితులలోనే, పౌలు ఒకని స్వస్థపరిచాడు. అక్కడ బాగుపడినవానికి విశ్వాసమున్నట్టు లేఖనం అంది

(14:9).¹⁹ అయితే అపొ. 3లో అలాటి ప్రస్తావన ఏమీ జరుగలేదు. - రోగులను బాగుచేస్తామని నేడు చెప్పుకొనేవారు, “వానికి చాలినంత విశ్వాసంలేదని” బాగుపడని వారిని నిందిస్తూ ఉంటారు.²⁰ క్రొత్త నిబంధనలోనైతే, అద్భుతాలు చేసే శక్తికి విశ్వాసం అవసరంగాని, (మార్కు 16:17-18), అద్భుతం జరుగవలసిన వానికి విశ్వాసం అవసరంలేదు.²¹ అపొ. 3లో ఆ కుంటివానికి విశ్వాసమున్నట్టు ఏ సూచనలేదు. అతడు కేవలం డబ్బుకొరకే గాని, స్వస్థతకొరకు కనిపెట్టినే లేదు. “వెండి బంగారములు నాయొద్దలేవు” అని పేతురు అన్నప్పుడు అతని నిరీక్షణ వినరికొట్టబడింది.

స్వస్థత (3:6b-8a)

అయితే పేతురు అంతటితోనే ముగించలేదు: “నాకు కలిగినదే నీకిచ్చుచున్నాను” అని అన్నాడు (6b వ.). వెండి, బంగారాలు నీకు నాకు లేకపోవచ్చునుగాని, దేవుని సేవలో వాడడానికి మనకు తలాంతులు, సమయం, బలం అనేవి ఉన్నాయి. “మనకు కలిగినవే” ఉపయోగించమని దేవుడు కోరుతున్నారు. ఈ సందర్భంలో, పేతురునకు వెండి, బంగారాలకంటే శ్రేష్టమయ్యింది ఉంది. “నజరేయుడైన యేసుక్రీస్తు నామమున లేచినడువుమని” అతడన్నాడు. స్వస్థపరచడంలో తొలిగా యేసుక్రీస్తు నామం ఉపయోగించబడినట్టు దాఖలు చేయబడింది, గాని యిదే. కడసారి మాత్రంకాదు.²²

“యేసుక్రీస్తు నామమున” అనే మాటలను మంత్రప్రయోగంలా అపొస్తలులు ఉపయోగించలేదని తేటగా గ్రహించాలి.²³ యేసుక్రీస్తు నామమున స్వస్థపరచడమంటే - ఆ స్వస్థతకు కారణభూతుడు యేసుక్రీస్తుని స్థాపించడంకన్న తక్కువైనదేమీకాదు! “నీవు లేచి నీ పరుపెత్తికొని యింటికి పొమ్మని” పక్షనాయువుగల వానితో యేసు చెప్పినప్పుడు, పేతురు యోహానులు ఆయన చెంతనే ఉన్నారు (మార్కు 2:11). వాడులేచి, తన పరుపుచుట్టుకొని, ఆ ద్వారంగుండా వెళ్ళేటప్పుడు ఆశ్చర్యంతో చూచిన కళ్లను వారుకూడా చూచారు. యేసుకు ఆ శక్తి యింకా ఉందనే విషయంలో వారికి సందేహం రాలేదు.

ఆ భిక్షగాడు యేసునుగూర్చి తప్పక వినే ఉంటాడు.²⁴ అయితే వితర్కంతో కూడిన ఆ నామాన్ని పేతురు ఎందుకు ఉపయోగిస్తున్నాడో వానికి తెలియకపోయి ఉండవచ్చు. పేతురు ఆయన్ను హేళనచేస్తున్నట్టు అతడు భావించాడేమో వాడు నడువగలిగినట్టయితే, యిన్ని సంవత్సరాలుగా తాను అడుక్కొనడ మెందుకు?

వాడు కదలకయే ఉండేటప్పటికీ, పేతురు దగ్గరకువచ్చి - “వాని కుడిచెయ్యి పట్టుకొని లేవనెత్తెను; వెంటనే వాని పాదములును చీలమండలును బలము పొందెను” (7 వ.).²⁵ రాబోయే సంవత్సరాల్లో తన కళ్లలోనికి బలం ప్రవాహంగా వచ్చేసరికి -

కాళ్లు, (పాదాలు) చీలమండలు, పిక్కలు ఎలా బలపరచబడ్డాయో అతడు జ్ఞాపకం చేసుకొనే ఉంటాడు.

మరోసారి ఈ దృశ్యాన్ని నీవు చూడాలని కోరుతున్నాను. వికలంగా ఉన్న పాదాలు, చీలమండలు, సన్నటి కాళ్లను ఒకసారి జ్ఞాపకం చేసికో, తన కండ్లముందే అవి బలంపొందిన రీతిని తీలకించు. అంతా ఒక్కక్షణంలోనే - ఎముకలు చక్కగా అమర్చబడి, కండరాలు వాటిపై కట్టబడి, పతనమైన రక్తనాళాలు బలపరచబడి, ముడుచుకొనిపోయిన కీళ్లు సడలి కదలేలా దేవుడు చేశారు. ఇది అందరు చూడగల అద్భుతం! ఎవడూ దీన్ని కాదనలేడు!

ఈ అద్భుతం - మాంసాన్ని, ఎముకలను స్వప్తపరచగలిగిన దానికన్న మిన్నయైనది తన దేహంలోగుండా బలంపొంది వచ్చినందున, ఆ భిక్షగాడు యింతకమునుపు ఎన్నడు చేయని పనిని చేశాడు: “వాడు దిగ్గన లేచి నిలిచి”⁶ నడిచెను; నడుచుచు గంతులు వేయుచు దేవుని స్తుతించుచు వారితోకూడా దేవాలయములోనికి వెళ్లెను” (8 వ.). వానికి వెంటనే నడువను, దుముకను, గంతులు వేయను - తన పాదాలు, చీలమండలు బలంపొందాయి, నేను శిశువుగా ఉన్నప్పుడు నడవనేర్చుకొనడానికి కొంతకాలం పట్టింది. తరువాత నేను గంతులువేయ నేర్చుకొన్నాను. అయితే, ఎన్నడు నడువని ఇతడు వెంటనే నడువను, గంతులువేయను నేర్చుకోగలిగాడు. ఎవనికైనా కాలులోగాని, పాదంలోగాని, భయంకరమైన దెబ్బ తగిలితే, సమస్య దిద్దబడిన తరువాత సహితం, తరచుగా నడువ నేర్చుకోవలసి వస్తుంది. ఈ భిక్షగానికి అలాటిది ఏదీ అవసరంలేదు. నడవడానికి, గంతులు వేయడానికి కావలసిన పనులన్నీ జరిగేలా మెదడులోనుండి ఆజ్ఞలు జారీచేయబడేలా ప్రభువే సమస్తాన్ని చక్కపరిచారు. అలాటప్పుడు - “వారిచేత ప్రసిద్ధమైన సూచక క్రియ చేయబడియున్నదని యెరూషలేములో కాపురమున్న వారికందరికి స్పష్టమే, అది జరుగలేదని చెప్పజాలము”⁷ని సభవారు అనడంలో వింతలేదు! (4:16).

అపాస్తలులు చేసినట్టే స్వప్తపర్చగలమని నేడు కొందరు చెప్పుకొంటున్నారు. వారు కొన్ని రకాల వ్యాధులను బాగుచేయగలరనే దాన్ని నేను సందేహించడంలేదు. కొన్ని రోగాలు మానసిక తత్వంనుండి ఏర్పడతాయనివైద్యులు అంటారు. “Psychosomatic” అనే గ్రీకు పదంలో (psuche)²⁷ “మనస్సు”, (soma) “శరీరం” అనే రెండు పదాలున్నాయి. రోగం మనోతత్వానికి సంబంధించింది, అంటే - ఆ వ్యక్తి నిజంగా రోగి కాదనికాదు. అయితే ఆ రోగవంతా-మనస్సులోనే ఉంది. మనోతత్వానికి సంబంధించిన వ్యాధి ఎలాటిదంటే - మనస్సు, శరీరం ఏకంగా కలిసియున్న కారణంగా, ఒకదానికి వచ్చింది, రెండవదానికి వచ్చినట్టే, శరీరకంగా వ్యాధివచ్చి నప్పుడు, మానసికంగా దిగజారిపోవడం నిజంకాదా? లేక మానసికంగా దిగజారి నప్పుడు తలనొప్పి, కడుపునొప్పి - ఏదో ఒకటి శరీరములో రావడం

వాస్తవంకాదా? దేహంమీద మానసిక ప్రాబల్యం మనం గుర్తించే దానికంటే ఎక్కువగానే ఉంటుంది, మానసికంగా వచ్చిన కుంటితనం, గుడ్డితనం, చెవిటితనం, పక్షాతం వగైరా కేసులు అధికారపూర్వకంగా నమోదు చేయబడియున్నాయి. ఇలాటి మనస్సుకు సంబంధించిన వ్యాధులు వచ్చినప్పుడు, అతన్ని ఒప్పించగల ఎవనివలనైనా ఆ రోగం కుదురుతుంది. (ఈలాటి సందర్భాల్లో స్వస్థత పొందగోరిన వానికి విశ్వాసం అవసరం). ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో నేడు రోగాలను బాగుచేస్తామనే వారు యిలాటి వాటిని కుదిరించగలరని నేను చెప్పుతున్నాను.

అయితే నేను సందేహించేదేమంటే - అపొస్తలులు స్వస్థపరచగలిగినట్టు వీరు స్వస్థపరచగలరా అనేదే. “స్వస్థత కూలాలనే” వాటికి నేను పిలువబడ్డాను. టెలివిజన్లో వాటిని చూచాను. అయితే “శృంగారమని” పిలువబడిన ద్వారంనొద్ద జరిగిన దానికి ఏ రూపంలోనైనా పోల్చగల ఏ స్వస్థతా జరుగలేదు. చంకల క్రింద కర్రలను పడవేసి గడ్డెమీదుగా దాటిపోయిన వారిని చూచాను; చక్రాల కుర్చీల్లోనుండి లేచి అటు యిటు కదలినవారిని చూచాను. అయితే ఎండిపోయిన కాలు నాకండ్ల ముందు బలంపొందడాన్ని నేను చూడలేదు. గతులో ఎన్నడూ నడువనివారు, నడచి, గంతులు వేయడాన్ని నేనెన్నడూ చూడలేదు. దీన్ని గుర్తించుకో: దేవుడు నేడు మన జీవితాల్లో కూడ పనిచేస్తారు, అయితే ఆయన పద్ధతి క్రొత్త నిబంధన అనుగ్రహిస్తున్న దినాలకంటే వ్యత్యాసంగా ఉంటుంది. స్వస్థత పొందడానికి దేవుడు నేడుకూడా మనకు సహాయం చేస్తారు. అయితే ఆ కుంటివానిని స్వస్థపరచినప్పటిలా, ఆయన నేడు ప్రకృతి చట్టాన్ని నిలిపివేయరు. అపొస్తలులకున్న శక్తి నేడు ఎవనికిని లేదు!²⁸

ఆనందించేవాడు (3:8b-11)

మన సంఘటనకు తిరిగివద్దం: మనం మాట్లాడుకొంటున్న శక్తి పేతురు యోహానులకు ఉన్నందుకు స్వస్థత నొందినవాడు బహుగా ఆనందిస్తున్నాడు. వయస్సు యొక్క హోదాను అతడు ప్రక్కనుంచాడు, నలభై ఏండ్లవానివలే గాక, నాలుగేండ్ల వానిలా గెంతనారంభించాడు. తాను క్రొత్తగా పొందిన ఆరోగ్యంకొరకు అతడు దేవుని స్తుతించ నారంభించాడని 8వ వచనం గుర్తిస్తుంది. స్వస్థతకు నిజమైన మూలాన్ని అతడు గ్రహించాడు. స్త్రీల ప్రాంగణానికి పేతురు యోహానులు వెళ్లేటప్పుడు, తాను వెనుక విడిచిపెట్ట బడడానికి యిష్టపడలేదు. “...నడుచుచు గంతులు వేయుచు దేవుని స్తుతించుచు వారితోకూడా దేవాలయములోనికి వెళ్లెను” (8b వ.).

ప్రార్థనకు కూడిన జనం ఆశ్చర్యంచే కలతపరచబడియుంటారు. ఆదివారం ఉదయం ఆరాధన సమయంలో కూడిక స్థలంలోనికి ఒకడు పిచ్చివాడిలా “దేవుని స్తుతించుడి” అంటూ కేకలు వేస్తూ ఎగురుతూ, గంతులు వేస్తూ వస్తే, నీ ప్రతిచర్య ఎలాగుంటుందో! స్త్రీల ప్రాంగణంలోనికి స్వస్థతనొందిన భిక్షగాడు కేకలు వేసి

కొంటువస్తే, ఉద్రిక్తస్థితి పెరిగియుంటుంది. మొదటిగా జనులు కలతపరచబడి యుంటారు: “ప్రార్థనా సమయంయొక్క పవిత్ర స్థితిని పాడుచేసే వీడెవడు?” అని అనుకొని యుంటారు: అయితే వెంటనే పీడలాటి పరిస్థితి ఆశ్చర్యకరంగా మారి పోయింది:

వాడు నడుచుచు దేవుని స్తుతింతుట చూచి శృంగారమును దేవాలయపు ద్వారమునొద్ద భిక్షముకొరకు కూర్చుండినవాడు వీడేయని గుర్తెరిగిరి,²⁹ వానికి జరిగిన దానిని చూచి విస్మయముతో నిండి పరవశులైరి (9-10వచ.).

ఆ భిక్షగాడు పేతురు యోహానులను పట్టుకొనియున్నట్లు 11 వచనం అంటుంది. నేను ఎల్లప్పుడు ఎక్కడ కూర్చుండేవాడనో అక్కడే కూర్చుండి భిక్షుడు కొంటూవున్నాను. అప్పుడు ఈ మనుష్యులు నన్ను లేచినడవమన్నారు. అప్పుడు ఈ మనుష్యుడు నన్ను చేయిపట్టి లేవనెత్తాడు. దేవుడు నన్ను స్వప్థపరచారు చూడండి! అంటూ వాడు అపొస్తలులను పట్టుకొని కేకలువేస్తున్నట్లు నేను చూడగలను.

వాడు గాలిలోనికి ఎగసి, క్రిందికి వచ్చేటప్పుడు ఒకని చెవిలో మరొకడు ఇకి లించుతూ ఉండేవారేగాని, అద్భుతం జరిగిన వాస్తవాన్ని ఎవడూ సందేహించినవాడు లేడు. పేతురు, యోహానుల మీదికిని, ఆ భిక్షగాని మీదికిని ప్రశ్నలు విసరే జనుల గుంపుయొక్క రద్దీని నేను వినగలను. జరిగిన సంభవాన్ని గూర్చిన వర్తమానం దేవాలయంలోని యితర భాగాలకు వ్యాపించినట్టుంది.³⁰ స్త్రీల ప్రాంగణంలో జనులగుంపు ఉబికింది. పేతురు సైగచేసి తన్ను వెంబడించ కోరినట్టున్నాడు. కడకు అతడు వారిని అన్యజనుల ప్రాంగణంలోనికి నడిపించాడు. వీరందరికి అక్కడ చాలినంత స్థలం ఉంటుంది. వారక్కడ అతని మాటలు వింటానికి వీలుంటుంది.³¹ “వారు పేతురును యోహానును³² పట్టుకొనియుండగా, ప్రజలందరు³³ విస్మయ మొంది సాలోమోను³⁴ మంటపములో ఉన్నవారియొద్దకు గుంపుగా పరుగెత్తి వచ్చిరి” (11 వ.).

సాలోమోను మంటపం - అనేది అన్యజనుల ప్రాంగణానికి తూర్పుగోడకు లోపలి భాగంలో ఉంది. అది 600 అడుగుల పొడవునను, 60 అడుగుల లోతునను ఉంటుంది. దానికి 27 అడుగుల స్తంభాలు యిరువైపుల ఉంటాయి. దేవదారు న్రానులతో అది కప్పబడియుంటుంది.³⁵ ప్రభువైన యేసు అక్కడ పరిచర్య చేశారు (యోహాను 10:23), ఇది ఆదిక్రైస్తవులు అభిమానంతో కూడే స్థలంగా మారిపోయింది (5:12). అందరికి కనబడి, వినబడేలా పేతురు అక్కడ నిలిచియుండవచ్చు.

గతంలో, బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను వద్దనుండి వచ్చిన వర్తమానికులకు - “కుంటివారు నడుచుచున్నారు” గనుక మెస్సీయా వచ్చినట్లు వారు తెలిసికోవచ్చునని చెప్పబడింది (లూకా 7:22ను మత్తయి 11:5తో పోల్చిచూడు). మెస్సీయా కాలాన్ని

సూచిస్తూ, “కుంటివాడు దుప్పివలె గంతులు వేయును” అని యెషయా అన్నాడు (యెషయా 35:6). సొలోమోను మంటపం నొద్దకూడినవారి కన్నులయెదుట ఆ ప్రవచనం నెరవేరినట్లు ప్రత్యక్షంగా కనిపిస్తుంది. పేతురునందు వారు లక్ష్యముంచారు,³⁶ తన ప్రసంగానికి వారు సిద్ధంగా ఉన్నారు.

ముగింపు

రాబోయే పాఠంలో మనం పేతురు ప్రసంగాన్ని చదువబోతాం. అయితే యిది యిప్పటికి ముగించి, మనకిది ఎలా వర్తిస్తుందో చూద్దాం. భిక్షగానియొక్క పరిస్థితిని వర్ణించడానికిగాను స్వప్నమైన పదాలను ఉపయోగించాను. దాని విషయంలో నీ ఆలోచన ఏమో? ఒకవేళ నీవు యింకను క్రైస్తవుడవు కాకుంటే, భౌతికంగా అతడెలాటి దౌర్భాగ్యుడైయున్నాడో, నీవుకూడా ఆత్మసంబంధంగా అలాటి కురూపివన్న సంగతి నీకు తట్టిందా? అతని స్వప్నతనుగూర్చి నేను వివరించినప్పుడు, నీవులేచి నడిచేలా ప్రభువుయొక్క సహాయం అవసరమని నీవు గుర్తించావా?

ఆత్మసంబంధమైన స్వప్నత ప్రభువు మనకు యివ్వగలిగియుండగా, ఆ కుంటి వానిలా “చిల్లరి డబ్బుల” కోసం మనం ఆయన్ను అడుగుకొంటున్నాం! స్వప్నపరచడానికి యేసు నామంలో యింకా శక్తి ఉంది. ఆయన పరిశుద్ధనామాన్ని నీవు ఒప్పుకోకుండా, ఆయన నామమున బాప్తిస్మం పొందకుంటే- ఇదే అనుకూల సమయం. ఈ దినమే నీవు “ఆనందంతో గంతులు” వేయవచ్చు - ఆ భిక్షగానిలా దేవుని స్తుతింపవచ్చు!

దశశ్య సాధనాఽకూచనఽ

కొన్ని సంవత్సరాల క్రిందట, “స్వప్నతలు” చేస్తానని చెప్పుకున్నవారి పట్టిలో నా అడ్రస్ అతుక్కుంది. నేను వానికి విరాళాలు పంపినట్టయితే - ఆరోగ్యం, ఐశ్వర్యం నాకు కలుగుతుందనే హామీయిస్తూ నెలలు తరబడి నాకు అతడు పత్రికలు పంపాడు. వాని చమత్కార చిల్కార్లలో - స్వప్నపరచే గుడ్డ, నూనె, ప్రార్థన దుప్పటి, ప్రార్థన కొవ్వొత్తి అనేవాటిని నాకు పంపాడు. నాకు యిష్టమయ్యింది - టోపీ - హస్తం బొమ్మ దానిమీద వేయబడింది. దాన్ని నాకు పంపుతూ, ఆ టోపీ నేను పెట్టుకొంటేనట - అతడు నా తలమీద చేయి ఉంచి నట్టేనట! అలా అంటూ ఉత్తరం కూడా దానితో పంపాడు - ఆనాడు అపొస్తలులు జరిగించిన దానికిని - స్వప్నత చేస్తామనే వీరికిని భేదం చూపడానికి వీటిని నేను ఉపయోగిస్తాను. ఈలాటివి మీ ప్రాంతంలో చేస్తామనే దొంగలుకూడా ఉంటారు.

ప్రపంచ సూచనలు

బైబిల్లో జరిగిన అద్భుతాలకు ఈనాడు జరుగుతున్నాయని చెప్పబడే అద్భుతాలకు మధ్యగల తారతమ్యాన్నే వారికి వ్యతిరేకంగా ఉపయోగించవచ్చునని చెప్పబడింది. అసా. 3 ఈ అవకాశాన్ని ప్రసాదిస్తుంది. ఆనాటి, నేటి అద్భుతాలకు మధ్య వ్యత్యాసాన్ని చూపుతూ నీవొక ప్రసంగాన్ని చేయవచ్చు. నీ పాఠం 3:1-11లో కేంద్రీకృత మౌతుంది. తక్కిన వచనాల్లోనుండి నీకు యింకా వివరాలు అవసర మౌతాయి. అసా. 3-4 అధ్యాయాలు (3:12, 16; 4:7-10, 14-15, 22 మొదలైనవి చూడు).

సూచనలు

¹గత సంవత్సరంలో - "నేను సభ్యుడనుగా ఉండగోరు సంఘం" అనే అంశంలో యూదులలోనుండి వచ్చిన ఆది క్రైస్తవులు దేవాలయంలో ఆరాధించినట్లు చూచాం. దేవుడు తన చిత్తాన్ని అప్పటిలో పూర్ణంగా బయలు పరచకపోయినా, క్రైస్తవులు ఎలా ఆరాధించాలి అనే సంగతి మాత్రం వారికి బయలుపరచబడింది (2:42). అసా. 2-3లో ఆరాధన అని యూదులు అనుకొనే రూపంలో క్రైస్తవులు కొనసాగించారనడానికి ఏ ఆధారంలేదు. ఏది యెలాగున్నా, క్రీ.శ. 70లో దేవాలయం నాశనం చేయబడడంతో, యూదులతో వారికి సంబంధమున్నట్లు కన్పించిన ఏ బాంధవ్యమైనా తెంపివేయబడింది. ²దేవాలయపు ఆవరణం 600,000 చదరపు అడుగుల విస్తీర్ణమైయున్నట్లు అధికారాలు చెప్పుతున్నాయి. ³యూదుల్లో క్రీస్తురుషులు ప్రార్థనకు కూడగలుగునట్లు క్రీ.ల ఆవరణమనేది దేవాలయపు పవిత్ర భాగంలో అతిపెద్దది. ఈ పాఠం సందర్భంగా - పుస్తకం చివరిలో దేవాలయాన్నిగూర్చి తెలియజేసే చిత్రాన్ని చూడు. ⁴కీర్తనలు 55:17లో "సాయంకాలమున ఉదయమున మధ్యాహ్నమున," దావీదు దేవుని మొద్రపెట్టినట్లుంది. "సాయంకాలము" బలియర్పించు సమయంతోపాటు (దాని. 9:21), దానియేలు రోజుకు ముమ్మారు ప్రార్థించినట్లుంది (దాని. 6:10). యాజకులు రోజుకు రెండుమార్లు గొర్రెపిల్లల నర్పిస్తూ ఉండేవారు (నిర్గమ. 29:38-43). అంతేగాక ఉదయ హస్తమయాల్లో ధూపంవేస్తూ ఉండేవారు (నిర్గం. 30:1-10). అటు బలియర్పించడంగాని, యిటు ధూపం వేయడంగాని, ఒకే సమయంలో జరుగుతూ ఉండేయండవచ్చు. ఇవి జరుగుతూ ఉండే సమయంలో జనులు ప్రార్థనకు కూడియుంటారు (లూకా 1:8-10). వారు ప్రార్థించడానికి యివే వేళలని యూదులు భావించినట్లులేదు. అయితే నిర్ణీతమైన సమయాల్లో ప్రార్థించడం యుక్తంగా వారు ఎంచినట్లున్నారు. వీటిలో యితర సమయాలుకూడా ఉండవచ్చు. ⁵భిక్షమంటే - దయచూపి చేసే సహాయం. 3వ వచనం NIVలో - "అతడు వారిని డబ్బుకై అర్థించెను" అని ఉంది. ⁶ఆ దినాల్లో భిక్షనుడిగే నూడు ప్రత్యేకమైన స్థలాలున్నాయి: (1) (లాజరువలె) ధనవంతుల యింటివాకిలి (2) (బర్తమయిలా) రోడ్డుమీద (3) లేక (ఈ మనిషిలా) ఆరాధన స్థలంలో - దర్బం చేయడమనేది యూదులమధ్య ఘనకార్యంగా భావించబడేది. అందువలన దేవాలయంలోనికి వస్తూ, సోతూ ఉండేవారు తమ మనస్సులను దర్బం చేయడానికి అలవరచుకొంటారు. ⁷పరిశుద్ధ స్థలంలోనికి భిక్షగాండ్రను రానివ్వరు. క్రీ.ల ఆవరణం భిక్షగాండ్రకు తగిన స్థలంగా ఉంటుంది. ⁸The Book of the Acts, The New International Commentary on the New Testament, rev. ed. (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1988), 77లో F. F. Bruce, Josephus ను కోల్చేశాడు. ⁹7వ వచనంలో అతని సమస్య పాదాల్లోను చీలమండలోను ఉన్నట్లు గుర్తించింది. ¹⁰బల్లవద్ద కూర్చుండి చేసే పనులు ఆ దినాల్లో ఉండేవేకాదు.

¹¹వన్ను అపార్థం చేసికోవద్దండి. పేతురు యోహానులకున్న దయను, జాలిని నేను తగ్గించడంలేదు. వందలకొలదిమంది వికలాంగులు - భిక్షగాండ్రు బాగుపరచబడియుండవచ్చు. ఈ ప్రత్యేకమైన సందర్భానికి ఈ వ్యక్తి స్వస్థపరచగోరడంలో ముఖ్యమైన కారణమే ఉండాలి. ¹²కనీసం అతడు దేవాలయం దగ్గర 8:30 గంటలకైనా ఉండాలి మొదటి ప్రార్థనాకాలం ఉదయం 9:00 గంటలకు. ¹³కొందరు భిక్షగాండ్రు సంవత్సరాలకాలంలో

వర్తిల్లుతారుగాని, యితని పరిస్థితి అలా అయినట్లు కనించదు. అతడు స్వప్నపరచబడినప్పుడు, చిత్ర భ్రమతో ఆనందించాడంటే-తన జీవనాన్ని సంపాదించుకొనే అవకాశాన్ని పొందాడనే దాన్ని రద్దుచేయదు. ¹⁴జనుల దయను చూరగొనడానికి ఎంత నిస్సహాయస్థితిలో ఉన్నట్లు కన్పించాలో, భిక్షగాండ్లు అంత నిస్సహాయ స్థితిలో ఉన్నట్లు కనుపరుస్తూ ఉంటారు. ¹⁵కొందరు ఈ కుంటివాడిని అనుదినం మోసికొనిపోతూ ఉంటారు. వారు అతని స్నేహితులైయుండవచ్చు. భిక్షగాండ్లను అటు యిటు మోసికొనిపోతూ, వారు దానితోనే జీవనంచేసేవారైయుండవచ్చు. ఆ రోజు చివరిలో అడుక్కొన్నదానిలో అలాటివారు కొంత శాతం తమవనికి తీసికొంటారు. ¹⁶పేతురు యోహానులవద్ద ఏమైనా దొరుకునేమోయని అతడు కనిపెట్టిన తీరునుబట్టి యిలా భావించడమయ్యింది. ¹⁷వచ్చే దానితో ఏనాటి కానాడే జీవించే భిక్షగాండ్లు కూడా ఉంటారు. ¹⁸అపొస్తలులు “ప్రార్థనకును నాకృతిచర్యకు” తమ్మును తాము అప్పగించుకొన్న కారణాన (6:4), జీవనాన్ని సంపాదించుకొనడానికి కూడా వారికి సమయం లేకుండపోయింది. ఇతరులచే హింసించబడే పరిస్థితిలో వారు మిగిలిపోయారు (2:45). ¹⁹ఆ రెండు సంభవాలకు పరిస్థితులు ఒకేరకంగా ఉన్నకారణాన, కొందరు వ్యాఖ్యానకర్తలు అపా. 14లోని కొన్ని వినదాలు అపా. 3లోనికి చొప్పించినట్లున్నారు. అవి వ్యత్యాసమైన వినదాలుగల రెండు వేరైన సంభవాలని గుర్తించాలి. ²⁰అదృతంగా స్వప్నపరచబడాలని కోరుకున్న ప్రతివానిలో ఉండే లక్షణాల్లో విశ్వాసం ఒకటి. స్వప్నపరచువాని చెప్పే ఈ దొంగల వెంట వెళ్లడానికి కారణాల్లో రోగియొక్క విశ్వాసం ఉంది. స్వప్నపరచలేక అదే ఆ రోగికి లేదని ఆ దొంగలు అంటూ ఉంటారు.

²¹కొన్నిసార్లు అదృతం పొందినవానికి విశ్వాసమున్నట్లు చెప్పబడింది, కొన్నిసార్లు అలా చెప్పబడలేదు. కొన్నిసార్లు అదృతం పొందేవానికి విశ్వాసమేలేనట్లు లేటగా సూచించబడుతుంది. దొర్గాకు ఉన్న విశ్వాసమెంత (అపా. 9)? ²²పేతురుయొక్క మాటలనుబట్టి, అపొస్తలులు స్వప్నపరచడంలో యేసుక్రీస్తు నామాన్ని ఉపయోగించింది యదే తొలిసారియని చెప్పడంలేదు. ఆయన నామం ఉపయోగించబడినట్లు దాఖలు చేయబడ్డ సంభవం - యిది. ²³యూదుల్లో ఏడుగురు మంత్రగాళ్లు అపార్థం చేసికొని ఆ నామాన్ని ప్రయోగించి, దిగంబరులుగా రోడ్డుమీద పరుగెత్తవలసి వచ్చింది (19:13-16). ²⁴పంతెక్రీస్తు సంఘటనల విషయం అలా ఉంది, యేసు దేవాలయంలో గడిసిన అనేక దినాలు - అప్పటిసంభవాలు - ఆ భిక్షగానికి ఎరుకయ్యే ఉంటాయి. ²⁵ఇక్కడ వైద్యుడైన లూకా వైద్యసంబంధమైన వినదాలు యిస్తున్నాడు. ²⁶NIVలో “తన పాదములతో దుమికెను అని ఉంది. ²⁷(గ్రీకులో *Psyche* అనేది “ఆత్మ” కు సామాన్య పదం. కాని మనోతత్వా శాస్త్రంలో “మనస్సు”కు ఉపయోగించబడింది. ²⁸క్రొత్త నిబంధన దినాల్లో శక్తిమంతుడైయున్నట్లు, దేవుడు నేడు శక్తిమంతుడుకారనికాని; క్రొత్త నిబంధన దినాల్లో ఉన్న ప్రాముఖ్యమైనది నేడు లేదనిగాని ఈ ప్రస్తావనల భావంకాదు. ఆనాటి క్రైస్తవుల అనుదిన జీవితంలో అదృతాలు జరిగాయని తలంచేది పారాపాటాతుంది. అదృతాలు చేయగలశక్తి, పరలోకానికి వెళ్లేలా జనులను ఎక్కువగా సిద్ధపరచిందేమీలేదు (1 కొరింథీ. పత్రికను చూడు). ఆరోగ్యయొక్క విలువ హెచ్చుగా చిత్రించబడింది. మనలో ఎవరూ రోగియైయుండగోరరు, కాని అనారోగ్యంలో మేలుంది (క్రీస్తనలు 119:71). శరీర ఆరోగ్యం కాదు, ఆత్మసంబంధమైన ఆరోగ్యమే మిక్కిలి విలువైనది. నేడు క్రైస్తవ్యంలో “స్థిరమైన విలువ” ఉంది. ²⁹NIVలో - “వారు గుర్తుపట్టిరి” లేక “గుర్తించిరి” అని ఉంది. ³⁰ఆ వర్తమానం, 4:1-4లో ఉన్నట్లు, యూదా మతాధికారుల యొద్దకు కూడా వ్యాపించింది.

³¹వేటి తరువాత ఏని జరిగాయనిగాని, ఏది ఎక్కడ జరిగిందనిగాని లూకా మనకు చెప్పలేదు. నేను మీకిచ్చిన ఈ దృశ్యం - అలా జరగడానికి ఒక అవకాశమే. ³²“పేతురు యోహానుల వెలుపలికిరాగా, వారిని పట్టుకొని, అతడు వారితోకూడ వెలుపలికి వచ్చెను” అని Western textలో వుంది. వారు తనకేమి జరిగిందారో తెలపడానికి ఆ భిక్షగాడు అపొస్తలులను పట్టుకొనియున్నట్లునేను చిత్రించాను. అంటే కృతజ్ఞతతో. అతడు వారిని వదలితే యథాస్థితికి వస్తాడనే మూఢనమ్మకంతో అతడు వారిని పట్టుకొని యున్నాడని కొందరన్నారు. అతడు దేవునికి స్తుతిచెల్లించుతున్నందున - అలాటి భావన సరైనది కాకపోవచ్చు. ³³ఈ భాగం సాలోమోను దేవాలయంలో భాగమని పారంపర్యమంటుంది. అయితే దానికి ఆధారంలేదు. పైగా అదికాదు అనేదానికి ఎక్కువ రుజువు ఉంది. KJV సాలోమోను మంటపం అంటుంది. NIV “Solomon's Colonnade” అని అంటుంది. ³⁴“వారు పూర్తిగా అపొస్తలులతో నిండుకొనియున్నారు”ని బార్క్లె తర్జుమా అంటుంది (William Barclay, *The Acts of the Apostles, The Daily Study Bible Series*, rev. ed. [Philadelphia, Pa.: Westminster Press, 1976], 33). ³⁵అన్యజనుల ప్రాంగణం ఎదుట భాషీగా ఉంటుంది. ³⁶మొదటి శతాబ్దపు అదృతం ప్రజల శ్రద్ధను ఆకర్షించి, అపొస్తలులు యథార్థవంతులని స్థాపించింది. అప్పుడు అపొస్తలులు ప్రసంగించారు. నేడు మొదట బోధ, దాని ఉద్దేశం జనులలో ఉండేకాన్ని రేకెత్తించడం, ఆ తరువాత స్వప్నత కార్యక్రమం. క్రొత్త నిబంధన కాలంలో ప్రకటించడం చాలా ప్రాముఖ్యం. ఈ దినాల్లో స్వప్నత ప్రాముఖ్యం.